

ת"ד 5929/12/12 - מדינת ישראל נגד יצחק אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 5929-12-12 מדינת ישראל נ' אברהם
תיק חיצוני: 51-9226/2012

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יצחק אברהם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום במסגרת תיק תאונת דרכים אשר מייחס לו עבירות של:

- נהיגה בקלות ראש עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.
- נהיגה בשכרות עבירה לפי סעיף 64 ד' (א) בקשר עם סעיף 64ב' בקשר עם סעיף 39א' בקשר עם סעיף 38 (1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.
- חציית צומת באור אדום עבירה על תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- אי ציות להוראת שוטר עבירה על תקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- נהיגה במהירות לא סבירה עבירה על תקנה 51 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- נסיעה על המדרכה שלא לשם חציית עבירה על תקנה 38 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- פניה שלא בבטחה עבירה על תקנה 41 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- גרימת תאונה בה נגרם נזק עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 11.09.12 בשעה 02:40 או בסמוך לה נהג הנאשם באופנוע

מ.ר. 15-519-15 (להלן: "הרכב") בפ"ת רח' ז'בוטינסקי - דנמרק, הנאשם נהג ברכב בקלות ראש בכך שחצה את צומת

ז'בוטינסקי דנמרק באור אדום, לא ציית להוראת שוטרים שנסעו אחריו בניידת לעצור, בהמשך נסע על המדרכה וחצה גם את צומת רוטשילד פנקפורט באור אדום, חלף על ניידת שחסמה את דרכו חלקית, עמד על המדרכה ברח' כצנלסון, כאשר הגיעה ניידת שחסמה לו את הדרך ביצע פניה חדה ופגע עם דופן ימין של האופנוע בדלתות דופן שמאל של ניידת המשטרה, תוך שהוא ממשיך בנסיעה לתוך שטח הגן הציבורי.

הכפירה:

בישיבת ההקראה בתאריך 16.12.13 הודה הנאשם בבעלות האופנוע ושהיה בפ"ת, אולם כופר בנהיגה ובשאר סעיפי האישום.

פרשת התביעה ע"ת/4 רס"מ ארז מנוס.

ערך מזכר ת/1, מזכר ת/2.

סיפר כי השתתף באירוע, קיבל את החשוד בשעה 03:00 לערך וכשעה לאחר מכן העבירו לידי השוטר משה טורקיה כשהגיע לתחנה.

מסביר כי רישום ריח האלכוהול נרשם בסוף המזכר מאחר וראה ששכח לציין זאת בגוף המזכר.

ע"ת/3 משה טורקיה.

ערך דוח פעולה ת/3, זכ"ד ת/4, דוח פעולה אכיפה בשכרות ת/5, תחקור חשוד ת/6, דוח מעצר ת/7, טופס תחקור חשוד בנהיגה בשכרות ת/8, דף הסבר בנוגע לסירוב ת/9.

סיפר כי התקבל אירוע ע"י שוטר בשם מתי גרינברג, שנסע עם ניידת משטרה בצבע לבן (לא מסומנת), אחרי קטנוע עם שני רוכבים וראה שהם עוברים באדום. ניידות צמצמו למקום, תוך כדי מרדף הבחין בקטנוע ונסע אחריו עם ניידת כחול לבן. בשלב מסוים האופנוע נכנס לרח' הרצוג, הוא נסע אחריו עד הקטע החסום ע"י גדר, משם המשיך רגלית, כאשר האופנוע חמק בין האבנים והמשיך בנסיעה.

ביצע סריקות יחד עם הניידות שהיו באזור, ואז חודש קשר עין עם האופנוע.

מסביר כי בתחילת האירוע התעורר חשד לנסיעה תחת השפעת סמים/אלכוהול עקב נהיגה תוך סיכון משתמשי הדרך, לכן מילא דו"ח אכיפת נהיגה בשכרות.

בנוגע לאינדיקציה לשכרות העד מפנה ת/5 סעיף 4 ריח שנדף מפיו של הנאשם, הופעה לא מסודרת, בנוסף עיניו היו אדומות.

העד מספר כי לא ביקש מהנאשם בדיקת נשיפה אלא בדיקת דם ושתן. העד ציין כי בת/9 לא מסומן שהוסבר לנאשם לגבי סירוב, אולם בת/8 רשם למטה בכתב ידו שהוסבר לנאשם כי סירוב לביצוע בדיקת דם ושתן, יראו אותו כנוהג תחת השפעת סמים ואלכוהול.

מאשר כי לא ראה את הנאשם חוצה רמזורים באור אדום, ולא ראה את התאונה החשד התבסס על דיווח שקיבל משוטרים שהשתתפו באירוע.

ע"ת/1 אופיר וייס בוחן תנועה באת"ן שרון

ערך את המסמכים הבאים:

ת/10 - מזכר (מיום 11.09.12).

ת/11 - מזכר (מיום 11.09.12).

ת/12 - מזכר (מיום 12.09.12).

ת/13 - מזכר (מיום 10.09.12).

ת/14 - מזכר (מיום 10.09.12).

ת/15 - מזכר (מיום 11.09.12).

ת/16 - מזכר ((מיום 20.09.12).

ת/17 - הודעת חשוד תחת אזהרה.

בתחילת עדותו ביקש לתקן את התאריך 10.09.12 שנרשם בטעות במזכר כאשר התאריך הנכון הוא 11.09.12.

סיפר כי האירוע התחיל כאירוע פלילי בו התבקש לסייע לשוטרים, ובשלב מאוחר יותר חקר את הנאשם, ביצע לו בדיקת נשיפון אולם התשובה שהתקבלה הייתה נפח נשימה אינו מספיק.

דרש ממנו למסור בדיקת דם ושתן בשעה 06:10 עקב החשד לשכרות כי לנאשם היה ריח אלכוהול ועיניים אדומות, אולם לא הסביר לו משמעות הסירוב, טופס הסירוב לא מולא על ידו, וכאשר שאל את הנאשם האם מוכן לבצע בדיקת דם או שתן, בתחילה לא ענה ואח"כ דיבר לא לעניין.

לשאלה כי באירוע היו גם נהג וגם נוסע בשם איציק אברהם, משיב כי הוא מתייחס לנאשם איציק אברהם וכי הוא מכיר אותו מהחודש הראשון שלו במשטרה ואת הנוסע אינו מכיר כלל.

העד הוסיף כי לא ראה את הנאשם נוהג .

בנוגע לת.ד. הוא בדק את הנזקים בקטנוע ולא בדק את הניידת.

ע"ת/2 מתתיהו גרינברג בתקופה הרלבנטית היא בלש.

ערך את המסמכים:

ת/18 - הודעה על תאונת דרכים.

ת/19 - דוח פעולה זכ"ד תפיסה וזימון.

ת/20 - הודעת נהג.

ת/21 - דוח עיכוב.

סיפר כי בתאריך האירוע נסע בניידת לבנה לא מסומנת ללא אור כחול, ברחוב ז'בוטינסקי לכיוון מזרח, עמד בנתיב הימני ברמזור אדום, ברח' דנמרק ואז חלף אותו משמאל באופנוע עם שני רוכבים שנוסעים במהירות וחוצים את הצומת באור אדום, הוא צפר עם הצופר של הכריזה ונסע אחרי האופנוע, מאחר וחשד שמדובר בעבירת תנועה בהתנהגות חשודה.

האופנוע המשיך בנסיעה על רח' ז'בוטינסקי חצה את צומת קפלן ז'בוטינסקי גם באור אדום, פנה ימינה לרח' צה"ל ועלה על המדרכה, הוא דיווח לניידות על החשודים ובריחת האופנוע, סימן לאופנוע לעצור, אך הנאשם המשיך בנסיעה, ניידת נוספת גם ניסתה לעצור את האופנוע.

ברח' וונקוטר הבחין בניידת שמנסה לעצור את האופנוע ע"י כך שחסמה לו את הדרך, נכנסה לנתיב שלו כדי לסמן לו לעצור, אך האופנוע הצליח לעבור בין הניידת למדרכה ונמלט.

מצוין כי יצר קשר עם אותו אופנוע ואותם רוכבים לפי תיאור לבוש, נהג האופנוע לבש חולצה שחורה, גינס והנוסע לבש חולצה כהה עם פסים וגינס.

ברח' משה שרת ראה את האופנוע ו-2 הרוכבים עומדים סטטי, והרוכב מנסה להניע את האופנוע, הוא התקרב לכיוון האופנוע צעק לו והזהדה "עצור משטרה", כאשר התקרב אל האופנוע שם כחול על הדשבורד והדליק אותו, הנאשם הניע את האופנוע התחיל בנסיעה ופגע בצד השמאלי של הניידת, לאחר מכן נסע פנימה לתוך הגן, ושם נעצר ע"י שוטר אחר. העד אישר שהיו קטעים שאיבד קשר עין עם האופנוע.

בעת הפגיעה בניידת נשבר חלק מהאופנוע ובמקום נמצא שעון יד, שהתברר מאוחר יותר שהוא שייך לנאשם, השברים שנמצאו ליד ניידת המשטרה תאמו לאופנוע של הנאשם.

מסר שהנאשם הסביר לו שהוא מפחד שמתנקשים לו ושבהתחלה הסכים לתת בדיקת שתן ודם אולם לאחר מכן סירב לצוות טורקיה.

העד אישר כי שני הרוכבים קוראים להם איציק אברהם.

הוגשו בהסכמה:

ת/22 - מזכר

ת/23 - הודעת חשוד תחת אזהרה.

עת/6 - מולה גיים

ערך דוח פעולה ת/24

העיד כי התקבל דיווח מהשוטר מתי על אופנוע פונה לרח' פרנקפורט, והוא במקרה היה עם ניידת, הבחין באופנוע נוסע מולו כשהוא עם ניידת אחת כחולה ובמקום מס' ניידות, והזיז את הניידת כדי שלא יתנגש בה, ובהמשך הבחין באופנוע חוצה את הצומת באור אדום, כאשר השוטר מתי אחריו.

לא יודע להגיד סוג אופנוע, כמה אנשים היו על האופנוע ומי הם.

עת/8 בן ניסים אביבית

ערכה מזכר ת/25

זיהתה את איציק אברהם מהכרות אישית רבת שנים במסגרת העבודה, אינה זוכרת שהיה עמו אדם נוסף באותו שם.

מעידה כי עת הביאו את איציק אברהם לתחנה ביקשה ממנו לבצע בדיקת דם/ שתן והנאשם הפנה מבט בוהה.

פרשת ההגנה

עדות הנאשם:

סיפר כי באותו היום נסע על אופנוע עם ביטוח ורישיון נהיגה. ישב איתו מאחורה השכן שפגש בתחנת דלק, נסע לכיוון הבית, הרמזורים מכיוון תל אביב לפ"ת דלקו והיה גל ירוק, כשעבר את הרמזור בירוק, הבהב לו עם אורות גבוהים רכב

טיוטה עם חלונות שחורים, שנסע אחריו הוא נלחץ, כי באותה תקופה נעלמו לו 3 חברים והוא נכנס לחרדה וחשב שהרכב רודף אחריו כדי לחסלו והוא ברח בגלים ירוקים. הוסיף כי במהלך המרדף הוא הופל על הרצפה, הרים את האופנוע ברח ונסע לכיוון ביתו שם חיכו לו שוטרים. ציין כי לא ידע שמדובר בשוטרים, ולא ראה שזה ניידת סמויה.

הנאשם סיפר כי התבקש על ידי השוטר וייס, למסור בדיקת דם, והוא הסכים אולם לא לקחו אותו לביה"ח, עשה מאפיינים טוב, וגם משאף יצא טוב.

מאשר כי אמר שהוא פוחד ממחטים, אך זה לא סירוב.

לאחר מכן נכנס קצין וביקש ממנו למסור דגימת שתן, אמר לו שהוא ילך לבית חולים וככה זה נגמר, ושחררו אותו הביתה.

לגבי הניידת משטרה שחסמה את הכביש, טען כי חשב שהיא רוצה לעצור את רכב הטיוטה, לכן המשיך.

טוען כי הניידת הלבנה שעמדה ועשתה מחסום, נתנה לו מכה כשהוא עבר בינה לבין רכב חונה, נפל מהאופנוע, עלה שוב על האופנוע והמשיך לכיוון ביתו.

אישר כי החלקים של האופנוע שנשארו במקום הם חלקים של האופנוע שלו, וביקש מהשוטר את השעון שלו חזרה.

הנאשם אישר כי כ 30-40 דקות לפני האירוע עישן סיגריות ושתה בירה בתחנת הדלק.

הן הבהיר כי למרות שבשלב מסוים הבחין בניידות משטרה, חוץ מהניידת הסמויה בחר שלא לעצור, מאחר והוא שרוי בלחץ, וחשב שמדובר בעבריינים, וכי דיווחו למשטרה כי רכב רודף אחרי אופנוע.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדות של הנאשם, ועדויות השוטרים ולאחר ששקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בפניי ועיינתי במסמכים שהוגשו, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ואנמק:

אין מחלוקת כי הנאשם הוא זה שנהג באופנוע (ת/17 ש' 3-7, ועמ' 35 ש' 6-11).

אין מחלוקת כי לפני הנהיגה הנאשם שתה בירה (עמ' 37 ש' 16-17, ות/17 ע'2 ש' 21-22).

אין מחלוקת כי הנאשם נדרש לבצע בדיקת דם/שתן (עמ' 37 ש' 19, ות/17 ש' 40-42)

אין מחלוקת כי היה מגע בין האופנוע לניידת (עמ' 36 ש' 14).

אין מחלוקת כי הנאשם לא עצר וברח (עמ' 37 ש' 2-3).

טענותיו המרכזיות של הנאשם הם כי:

- לא הבחין שמדובר בניידת משטרה, חשש לחייו, כשהבחין בניידת הוא כבר היה בלחץ ובהלה ולכן לא עצר.
- הסכים לביצוע בדיקת דם שתן.
- לא עבר באור אדום.
- הניידת היא זאת שפגעה בו.

ע/ת 2 העיד כי עמד סטטי בצומת באור אדום ברמזור והבחין באופנוע חוצה את הצומת וצמתים נוספים באור אדום, צומת הרחובות ז'בוטינסקי דנמרק, ז'בוטינסקי קפלן, ז'בוטינסקי צה"ל (עמ' 20 ש' 25-26, עמ' 23 ש' 19-20, עמ' 23 ש' 23-24, ות/19).

בנוסף העיד ע/ת 6 שראה את הנאשם חוצה את צומת ז'בוטינסקי פרנקפורט באור אדום (ת/24).

גרסתו של הנאשם באשר למסלול הנסיעה, ותואם את המסלול שתיארו עדי התביעה ויש בכך כדי לחזק גרסת התביעה.

גרסתו של הנאשם כי הוא נסע באור ירוק בכל הצמתים אינה מתיישבת עם הגיונם של הדברים, ראשית הוא הבחין בניידת הסמויה רק כאשר היא נסעה אחריו, ולטענתו היה שריו בלחץ ותוך כדי בריחה להגן על עצמו מהתנקשות. לנאשם אין הסבר הגיוני הכיצד הבחין ברמזור ירוק שהוא במהלך בריחה ושריו בלחץ.

אני מעדיפה את גרסתו של ע/ת 2 שעמד ברמזור אדום עת הבחין בנאשם חוצה את הצומת. גרסתו של העד הגיונית, הרי כשהבחין באופנוע חוצה את הצומת ברחוב ז'בוטינסקי דנמרק באור אדום.

אני מקבלת גרסתו של הנאשם כי לא הבחין כי מדובר בניידת משטרה, מהעדויות הן של התביעה והן של ההגנה עולה כי חוץ מניידת המשטרה הסמויה, השתתפו באירוע ניידות משטרה מסומנות שאף חסמו לנאשם את המעבר, ועל אף זאת לא יכלו למנוע ממנו מלהמשיך בנסיעה (עמ' 30 ש' 10-11, ועמ' 36 ש' 12-13, ש' 17-23, ש' 26-28, ש' 32).

הנאשם עצמו ציין כי:

הניידת עמדה ועשתה מחסום (עמ' 36 ש' 30).

ניידת כחול לבן עמדה עברתי בין רכב לבין הניידת (עמ' 36 ש' 32)

הנאשם טוען כי הוא בורח מרכב שרודף אחריו על מנת שהוא לא ישיג אותו, לכן אמור היה להבחין בשוטרי בניידת הסמויה שבשלב מסוים הזדהה כמשטרה ושם אות כחול על הדשבורד (עמ' 21 ש' 21-22).

גרסתו של הנאשם שהוא לא הבין שמדובר בשוטרים אלא במתנקשים ולכן ברח אינה מתיישבת עם גרסתו כי סבר

שניידת המשטרה מחפשת את הרכב שרודף אחריו לכאורה, הרי באותו שלב הוא כבר ידע ע"פ גרסתו שמדובר ברכבי משטרים שחסמו לו את הדרך.

התאונה:

גרסת הנאשם כי ניידת המשטרה היא זאת שגרמה לתאונה בכך שפגעה בו קרסה. מעדותו של הנאשם עצמו עולה כי הוא זה שפגע בניידת המשטרה כשהיא הייתה בעצירה מוחלטת, עת עבר הנאשם בין רכב אחר לניידת (עמ' 21 ש' 14-15, ועמ' 36 ש' 29-32).

השכרות:

סעיף 64 ב (ב) לפקודת התעבורה קובע:

שוטר רשאי לדרוש מנוהג רכב או מממונה על הרכב, שהיה מעורב בתאונת דרכים או שיש לשוטר חשד סביר כי הוא שיכור, לתת לו דגימת שתן או דגימת דם לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול ובאיזה ריכוז, או אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן; שוטר רשאי להורות על נטילה של דגימת דם כאמור בסעיף קטן זה גם מנוהג רכב או מממונה על הרכב שהוא מחוסר הכרה, ולא יחולו לענין זה הוראות סעיף קטן (ב2).

במקרה שלפנינו משמעורב הנאשם בתאונת דרכים ופגיעה בניידת, קמה הסמכות של השוטר לדרוש ממנו לדרוש ממנו בדיקת שתן ודם.

מה גם שע"פ עת/4 - מפיו הנאשם נדף ריח אלכוהול ת/1, עמ' 1 ש' 21, ועמ' 3 ש' 31-32, עמ' 18 ש' 6-7) וכן עיניים אדומות.

הנאשם אישר כי אכן נדרש למסור בדיקת שתן ודם (עמ' 37 ש' 19, ת/17 40-43).

הסירוב

ע"פ גרסת עדי התביעה הנאשם התבקש ע"י מס' שוטרים למסור דגימת דם ושתן אך סירב (עמ' 13 ש' 27-28 וש' 30, ת/9 סעיף 1, עמ' 16 ש' 11, עמ' 34 ש' 10-12, ש' 15-16).

לחשוד הוסברה משמעות הסירוב (ת/8, עמ' 14 ש' 5-9, ש' 30-31, ת/17 ש' 29-31).

בתחקור החשוד הנאשם לא משתף פעולה (ת/6, ת/8).

החשוד נשאל האם מוכן לבצע בדיקת דם ושתן אך לא השיב התעלם, ת/10, ת/14, ת/17 ש' 34-36, ש' 40-41).

הנאשם ציין:

"על סמך מה אני אתן לך בדיקת דם. אני מפחד ממחטים. חוץ מזה על סמך מה את פונה אלי בבדיקת דם או שתן למרות שאני רחוק ממה שאתה חושב. אין לי עבר של סמים הבלשים לקחו ממני השנה 2 בדיקות שתן. הן יצאו נקיות. אני נעלב מזה משפיל אותי" (ת/ש' 34-36).

"על סמך מה אני אתן לך בדיקת שתן" (ת/ש' 40-41).

"אני סירבתי? אמרתי שאני פוחד ממחטים זה לא סירוב" (עמ' 38 ש' 7).

"נניח שסירבתי, הוא הקריא לי מה התשובה של הסירוב? לא סירבתי. לא עשיתי פשע (עמ' 38 ש' 10-11).

בע"פ 70279-08 בית המשפט המחוזי כב' השופט דיסקין 70279/08 נקבע:

"הרי משסירב לתת דגימת דם יש לראותו כמי שנהג בהיות שיכור ואין נפקא מינא לשאלה מדוע סירב ומה הייתה סיבת רתיעתו מביצוע הבדיקה"

נפסק לא פעם כי סירוב יכול להיות על פי התנהגות ולא רק במילים מפורשות.

כך למשל ציין כב' השופט טננבאום בת"ת (י-ם) 9186/08 מ"י נ' בוטה:

"סירוב אינו חייב להיות מפורש במילים דווקא, והתנהגות מתחמקת, יכולה להוות סירוב לצורך החזקה על פי הסעיף. זאת אפילו אם הנהג איננו אומר בשום שלב כי מסרב הוא להיבדק. ואפילו במקרים בהם אומר הוא כי מסכים הוא להיבדק, אך בפועל מתחמק ומכשיל כל אפשרות לבדיקה.

דעתי כדעתו של כב' השופט טננבאום.

במקרה שלפנינו סירובו של הנאשם נובע מהתנהגותו בכך שלא השיב לשאלות השוטרים באם מוכן לבצע בדיקת דם ושתן ובחקירתו אמר **"על סמך מה אני אתן בדיקת דם, אני מפחד ממחטים"**. יש בכך כדי להוות סירוב לביצוע בדיקה.

מחקירתו עולה כי לאורך כל החקירה הנאשם סירב לביצוע בדיקת דם ושתן.

הסבר על משמעות הסירוב

בנוגע להסבר, כאמור אין מחלוקת שהוסבר לנאשם משמעות הסירוב, באופן מפורש נרשם בכתב ידו של ע"ת/3 בטופס תחקיר:

הערה: הוסבר לחשוד הנ"ל כי סירוב לבדיקת הדם ושתן יראו אותו כנהג תחת השפעת סמים/אלכוהול.

לאור כל האמור הנני קובעת כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום ואני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.